

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/765/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200945
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214200945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľky C. proti odporcovi Y., právne zastúpenému V. o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a ďalších právnych úkonov, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 6C/36/2014-157 zo dňa 20. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 459,06 Eur, do rúk zástupcu odporcu, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým navrhovateľka, po úprave žalobného návrhu, žiadala, aby súd vyhlásil neplatnosť kúpnej zmluvy č. XXXX/XX zo dňa 18.09.2013, zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o kúpe nehnuteľností č. XXXX/XX zo dňa 18.09.2013 a dohody o použití zmenky a vyplňovacom práve k zmenke zo dňa 18.09.2013.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka mala od spoločnosti H. Y., a.s. pôžičku, resp. úver, ktorý nebola schopná riadne splácať. Telefonicky sa obrátila na odporcu. Tvrdila, že chcela poskytnutie pôžičky, resp. úveru, podľa tvrdenia odporcu išlo od začiatku o odkúpenie jej bytu. Dňa 18.09.2013 sa stretla v A. s obchodným zástupcom odporcu V. N., podpísala kúpnu zmluvu, zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy o kúpe nehnuteľností, ako aj dohodu o použití zmenky a dohodu k vyplňovacom práve k zmenke. Súčasne bola dňa 18.09.2013 u notára O. O. S. v A., u ktorého bola spísaná notárska zápisnica N XXX/XXX, NZ XXXXX/XXXX, ktorej obsahom bolo vyhlásenie navrhovateľky ako povinnej osoby o uznaní záväzku a o súhlase s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice. Dňa 18.09.2013 V. N. vložil na účet navrhovateľky C. N. sumu 18.500 Eur. Dňa 18.09.2013 bolo prevodom z účtu C. N. uhradené 10.228,33 Eur na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a tiež v ten istý deň bol uskutočnený výber hotovosti z účtu navrhovateľky v sume 8.260 Eur.

Vzhľadom na námietku nedostatku naliehavého právneho záujmu na strane navrhovateľky (§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.)), sa najprv zaoberal touto skutočnosťou a po zistení, že je daný naliehavý právny záujem navrhovateľky, súd preskúmal návrh z vecného hľadiska a na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Vec posúdil podľa § 34, § 35 ods. 2, § 37 ods. 1, § 39, § 40a, prvá veta a § 49a Občianskeho zákonníka.

Uviedol, že právny úkon ako prejav vôle konajúceho subjektu treba podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykladať podľa vôle konajúceho subjektu, avšak len potiaľ, pokiaľ táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. V danom prípade všetky jazykové prejavy vôle navrhovateľky, ktoré boli

súdu predložené, smerovali k uzavretiu kúpnej zmluvy, zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a zmluvy o vyplňovacom práve k zmenke. Ak teda aj naozaj skutočná (vnútorná) vôľa navrhovateľky smerovala k uzavretiu zmluvy o pôžičke, resp. zmluvy o úvere, nedošlo k manifestovaniu tejto vôle navonok spôsobom, ktorý by bol preukázaný v tomto konaní. Tvrdenia navrhovateľky, že jej skutočná vôľa smerovala k poskytnutiu pôžičky, resp. úveru, neboli podložené žiadnym dôkazom. Naopak, vyjadrenia navrhovateľky boli rozporné, keď v návrhu uviedla, že o tom, že odporca jej môže poskytnúť úver, jej povedala pracovníčka H. (z kontextu listín predložených navrhovateľkou vyplýva, že mala pravdepodobne na mysli pracovníčku spoločnosti H. Y., a.s.) a o nejakú dobu sa jej ozval pracovník odporcu, kým vo výpovedi na pojednávaní dňa 02.12.2014 tvrdila, že k prvému kontaktu s odporcom došlo tak, že odporcovi telefonovala ona so sestrou na základe toho, že v novinách ponúkali pôžičky - neuviedla však, v akých novinách, ani súdu nepredložila dôkaz o takejto ponuke pôžičiek zo strany odporcu.

Pokiaľ ide o navrhovateľkou tvrdený omyl, uviedol, že na to, aby mohol byť omyl konajúcej osoby dôvodom na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu podľa § 49a Občianskeho zákonníka, musí omyl vychádzať zo skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie právneho úkonu rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala, alebo o ňom musela vedieť. V danom prípade by síce išlo o omyl v podstatnej skutočnosti (rozdiel medzi kúpnu zmluvou a zmluvou o úvere rozhodne možno považovať za podstatný), avšak nebolo preukázané, že by odporca tento omyl vyvolal, alebo o ňom musel vedieť. Z výpovedí svedkov zhodne vyplynulo, že navrhovateľka bola pred vykonaním právnych úkonov poučená o ich povahe. Navrhovateľka na podporu svojho tvrdenia, že ju práve odporca uviedol do omylu v tom, aký typ zmluvy podpisuje, nepredložila, ani nenavrhol žiadne dôkazy.

Pokiaľ navrhovateľka uvádzala, že podpisovala napadnuté zmluvy v časovej tiesni, ani toto jej tvrdenie nebolo nijako preukázané. Akcentoval, že tieseň môže byť len dôvodom na odstúpenie od zmluvy (§ 49 Občianskeho zákonníka), nie na vyslovenie neplatnosti zmluvy. Podobne tvrdenie, že potom, ako jej V. N. vložil na účet kúpnu cenu 18.500 Eur (čo je preukázané potvrdením o vklade v hotovosti), odovzdala na pokyn V. N. časť týchto prostriedkov, ktoré vybrala v hotovosti, neznámej osobe, navrhovateľka nijako nepreukázala. Napokon, ak navrhovateľka argumentovala tým, že v notárskej zápisnici N XXX/XXXX NZ XXXXX/XXXX NCRIs XXXXX/XXXX nie je uvedené, kto konal za odporcu, táto notárska zápisnica nebola predmetom konania (nebola napadnutá), avšak možno k nej uviesť, že ide o jednostranný právny úkon - vyhlásenie navrhovateľky ako povinnej osoby o uznaní záväzku a o súhlase s vykonateľnosťou, teda účasťou konania pred notárom, ktoré smerovalo k spisaniu tejto notárskej zápisnice, bola výlučne navrhovateľka. Ak je v notárskej zápisnici označená „osoba oprávnená“, má sa tým na mysli subjekt, ktorý je oprávnený (ktorý nadobudol práva) z uznaného záväzku (v danom prípade odporca ako právnická osoba), nie fyzická osoba oprávnená konať za tento subjekt.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu účelne vynaložených trov konania, celkom v sume 2.309,08 Eur podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Nakoľko si nie je vedomá toho, že by išla predať byt, ale jednalo sa o pôžičku, žiada, aby Krajský súd v Trenčíne celý prípad prešetril. Chce, aby bola predvolaná O. N., ktorá pre ňu veci telefonicky vybavovala. Na výzvu súdu, aby navrhovateľka opravila a doplnila svoje odvolanie o náležitosti uvedené v uznesení Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 6C/36/2014-170 zo dňa 08.04.2015 navrhovateľka uviedla, že podáva sťažnosť na kúpno-predajnú zmluvu, nakoľko si nie je vedomá toho, že by šla predať byt, jednalo sa o pôžičku. Žiada predvolanie O. N..

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy č. XXXX/XX zo dňa 18.09.2013, zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o kúpe nehnuteľností č. XXXX/XX zo dňa 18.09.2013 a dohody o použití zmenky a vyplňovacom práve k zmenke zo dňa 18.09.2013, ktorý návrh súd prvého stupňa v celom rozsahu zamietol. Podaným odvolaním nie je zrejmé, v akom rozsahu a z akých konkrétnych dôvodov navrhovateľka rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním napáda. Navrhol preto, aby odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. d) O.s.p. podané odvolanie navrhovateľky odmietol. Uviedol,

že pokiaľ navrhovateľka v podanom odvolaní tvrdí, že jej úmyslom nebolo uzavrieť so spoločnosťou odporcu napadnutú kúpnu zmluvu a s ňou súvisiace napadnuté práve úkony, odporca v tomto smere v celom rozsahu zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach v danej právnej veci a zdôrazňuje, že ani z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa nebolo preukázané, že by skutočnou vôľou navrhovateľky malo byť uzavretie iných ako napadnutých právnych úkonov. Poukázal na obsah svedeckej výpovede vypočutého svedka O. O. S., ktorý jednoznačne vylúčil, že by navrhovateľka mohla byť akýmkoľvek spôsobom uvedená do omylu ohľadne právneho vzťahu, do akého so spoločnosťou odporcu vstupovala. Stotožnil sa s absolútne vyčerpávajúcim a podrobným odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorý považoval za vecne správny. Zdôraznil, že z viacerých listín, nachádzajúcich sa v súdnom spise, vyplýva, že to bola práve spoločnosť odporcu, ktorá sa od momentu uzavretia napadnutej kúpnej zmluvy začala vo vzťahu k predmetu prevodu - k nehnuteľnosti, bytu č. X, na X. poschodí, vo vchode č. X s príslušenstvom, zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie N. správať ako skutočný vlastník, riadne plnila svoju daňovú povinnosť, ako aj príslušné peňažné povinnosti voči správcovi bytového domu. Napokon uviedol, že navrhovaný výsluch svedkyne O. N. nie je v zmysle O.s.p. procesne prípustný, a to z dôvodu, že svedkyňa bola osobne prítomná na všetkých pojednávaniach pred súdom prvého stupňa, ktorá okolnosť úplne vylučuje jej výsluch v konaní v procesnom postavení svedka. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a zaviazal navrhovateľku na náhradu trov odvolacieho konania odporcovi v celkovej sume 459,06 Eur.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré boli uplatnené pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa sa s týmito riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal a tieto preto nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len skutočnosťami v tomto zákonom ustanovení uvedenými. Navrhovateľka výslovne odvolací dôvod nevymedzuje. Z obsahu podaného odvolania možno vyvodiť, že má výhrady voči skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa, nakoľko tvrdí, že uzavretými zmluvami nemienila predať byt, jednalo sa o pôžičku, z čoho možno vyvodiť, že namieta, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.).

Občianske súdne konanie je konaním dôkazným. Povinnosť označiť dôkazy sa v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sú uvedené v žalobnom návrhu a vo vyjadrení k žalobnému návrhu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení, než je účastník, ktorý nesplnil, alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

V prejednávanej veci je nepochybné, že účastníci uzatvorili kúpnu zmluvu č. XXXX/XX zo dňa 18.09.2013, zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy č. XXXX/XX zo dňa 18.09.2013 a dohodu o použití zmenky a vyplňovacom práve k zmenke zo dňa 18.09.2013. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že kúpnu zmluvu podpísala, lebo od odporcu chcela pôžičku, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že uzavretá zmluva je podľa názvu znenia a obsahu kúpnu zmluvou podľa § 588 Občianskeho zákonníka (zmluvou o prevode bytu) a podľa jazykového prejavu (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka) výrazom zhodnej vôle zmluvných strán a nie zmluvou o pôžičke, prejav vôle ktorej navrhovateľka v danom konaní predostiera.

Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Navrhovanie dôkazov súvisí s povinnosťou tvrdenia. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dôkazy aj v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vydané v prvostupňovom konaní, avšak iba v obmedzenom rozsahu.

Podľa § 205a ods. 1 písm. a), b), c), d) O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho), alebo obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť, alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa vedie účastníkov k tomu, aby sa pred ním vykonali všetky navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie sporných, právne závažných a významných skutkových tvrdení. Má v zmysle § 120 ods. 4 procesnú povinnosť poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť, alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr, súd neprihliada.

Nakoľko v posudzovanej veci súd prvého stupňa doručil navrhovateľke poučenie (o.i.) podľa § 120 ods. 4 O.s.p., uznesením dňa 20.01.2015 na pojednávaní vyhlásil dokazovanie za skončené a nejedná sa o dôkaz, ktorý navrhovateľka bez svojej viny nemohla označiť, alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, nedôvodný je návrh navrhovateľky, aby odvolací súd v odvolacom konaní doplnil dokazovanie o výsluch svedkyne O. N..

Na základe uvedeného, keďže navrhovateľkou uplatnené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý zamietol návrh navrhovateľky v celom rozsahu, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.). Krajský súd preto priznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume zodpovedajúcej odmene za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 374,16 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, 20 % DPH, spolu vo výške 459,06 Eur podľa § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. prisúdenú náhradu trov konania je navrhovateľka povinná zaplatiť advokátovi odporcu.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.